

Een voorbeeld van lijden en geduld

Bron: M. J. Arentsen, Uit het Woord der Waarheid, jaargang 33: oktober 1977 – september 1978

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)

“Mijn broeders, neem tot een voorbeeld van het lijden en van het geduld de profeten, die in de naam van de Heere gesproken hebben” (Jakobus 5:10).

O, wat is het nodig om in een wereld vol onrust, lijden, verdriet en dingen die ons hart van God kunnen verwijderen, naar Zijn Woord te grijpen en er ons mee te voeden. Als we denken aan de beelden uit het Oude Testament die over de Heer Jezus en Zijn verzoeningswerk handelen, kan ons hart van vreugde opspringen. Maar ook de vaak trieste geschiedenissen van de profeten zijn heel leerzaam voor ons. Wat kunnen we er veel uit leren. Jakobus houdt ons één aspect van deze dingen voor. Wij moeten de profeten die werkelijk in de Naam van de Heer gesproken hebben tot voorbeeld nemen. Zij zijn een voorbeeld van lijden en geduld. Lijden, omdat ze door hun eigen volk vaak veracht werden omdat ze Gods Woord spraken. Geduld, omdat ook voor hen de volle verlossing in de tijd van hun prediking nog niet gekomen was. Velen van hen hebben in dat wat God hen te spreken gaf nagevorst over welke of wat voor tijd de Geest van Christus die in hen was sprak, toen Hij tevoren getuigde van al het lijden dat over Christus komen zou en van al de heerlijkheden daarna. Ongetwijfeld hebben ze daaruit ook troost geput voor hun eigen omstandigheden. Ook bij hen zou lijden voorafgaan aan de heerlijkheid. Ze hebben in hun leven de verlossing en vrede waarover zij mochten spreken niet meegemaakt, maar in geloof zullen zij zich vastgeklemd hebben aan de beloften die God op Zijn tijd gaat waarmaken. Als straks het vrederijk komt zullen zij erbij zijn. Met een verheerlijkt lichaam zelfs. Is dan het lijden op aarde niet veel minder zwaar?

Jakobus spreekt in het algemeen over de profeten die in de Naam van de Heer gesproken hebben. Dus voor allen was het lijden reëel en ook hun geduld. De volgorde door de hele Bijbel heen is altijd: door lijden heen naar de heerlijkheid. Dat was bij Jozef zo. Dat gold voor de profeten en voor onze Heer en Heiland Jezus Christus. Dat geldt ook voor ons. Het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de toekomstige heerlijkheid. En het geldt voor de broeders in de grootste verdrukking aller tijden, straks, ook. Deze beginselen blijven onveranderlijk dezelfde.

Nemen we een paar voorbeelden in Gods Woord. Jozef sprak de woorden van God, die Hij hem via dromen bekend had gemaakt, tot zijn broers. Zij allen zouden zich voor hem buigen. Maar voordat deze aangekondigde verhoging plaatsvond moest hij jarenlang lijden, tot zelfs in de diepste kerker van de gevangenis. Wat een geduld heeft hij in dit lijden laten zien. De rede Gods heeft hem doorlouterd. Daarna kwam voor hem de troon. Anderen die als profeten bekender zijn, zijn bijvoorbeeld Jesaja, Jeremia en Ezechiël. Allen hebben moeten lijden omdat ze het oordeel van God moesten aanzeggen en het volk dat niet wenste. Alle drie hebben ze ook een blik in de toekomst mogen slaan, naar het vrederijk, waardoor zij ongetwijfeld gesterkt werden in hun lijden. Voortdurend hebben zij de nabijheid van God gesmaakt, waardoor hun profetie levend bleef en de gewetens raakte, wat als gevolg had dat ze nog meer moesten lijden. Maar juist in die tijden is God bij hen met Zijn troostrijke woorden. Welk een getuigenis hebben zij afgelegd van hun vertrouwen in God. In hun persoonlijk leven moesten ze lijden. Jesaja moest jarenlang naakt en barvoets rondwandelen tot spot van zijn tijdgenoten. Jeremia mocht niet trouwen en werd gevangen gezet in de kerker gegooid, in een put en tenslotte meegesleurd naar Egypte. Wat een lijden! Ezechiël moest meer dan een jaar op zijn linkerzijde vastgebonden¹ op de straat liggen als getuigenis tegen de boosheden van Israël. De lust van zijn ogen, zijn vrouw, nam God door de dood weg en hij mocht niet wenen, maar hij mocht ook zien wat God na het oordeel, in het laatste der dagen, zou gaan doen. Hij zag de tempel zoals die er in het vrederijk uit zal zien.

---

¹ Op zijn linkerzijde en vervolgens op zijn rechterzijde: Ezechiël 4:4-6.

Denken we aan vele andere profeten die ook lijden moesten en toch bleven volharden, zoals Micha die Achab zijn ondergang moest aanzeggen en daarvoor weer in de gevangenis kwam.

Kortom, de vele geschiedenissen van de profeten die voor een ongehoorzaam volk stonden en spraken in de Naam van de Heer, leren ons steeds opnieuw dezelfde les: lijden en toch geduld. Dat geduld moeten ook wij leren opbrengen door in de nabijheid van God alle lijden uit Zijn hand te aanvaarden. De les is vaak moeilijk, maar Hij wil genade geven, naardat de omstandigheden zijn, opdat we steeds naar Zijn Woord grijpen en Zijn liefde ons hart vervullen zal met oneindige vrede. Hij wil het doen. Als we geen vrede hebben in de dagelijkse omstandigheden ligt dat aan ons en niet aan Hem. Maar laten we tot Hem gaan want het is nooit te laat om bij Hem de vrede te vinden die ons gehele hart vervullen zal. Zo leren we geduld.

Zie verder hier:

- “Lijden, beproevingen, teleurstellingen, ziekte”: <http://www.verhoevenmarc.be/lijden.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>